

[Carlsen-Skiødt.]

der i en saadan Udtalelse, som sikkert er rigtig, ligger dette, som ikke er udtalt; at man derved meget vel kan komme til at gaa den enkelte Ejer for nær, enten det nu drejer sig om Bygninger eller Arealer eller andet, over hvilket han har ubestridt Ejendomsret. Vi kan altsaa heller ikke gaa med her, vi maa stille vort Ændringsforslag og kan ikke gaa med til den udvidede Form, som Forslaget har.

Derefter omtalte den højtærede Indenrigsminister det, som jeg jo har paa Følelsen egentlig er Kardinalpunktet, eller i hvert Fald et af Kardinalpunkterne, i hele Lovforslaget, det, som det kan komme til at staa paa, om Lovforslaget skal blive til Lov eller ikke, nemlig Indlemmelsessspørgsmaalet. Jeg maa her ganske give det ærede Medlem Hr. Vagn Bro Ret i, hvad jeg ogsaa har sagt paa en lidt anden Maade, da jeg tidligere i Dag havde Ordet, at her drejer det sig ikke om en enkelt Person, det drejer sig om Titusinder, om Halvtredstusinder af Mennesker. Hvor man flytter Grænsen, griber man ind i deres vitale Interesser, som det ogsaa er blevet sagt, man griber ind i Købstadens eller Landdistriktets kommunale Interesser, økonomiske Interesser o. s. v. Jeg kan ikke se andet end, at man maa være yderst betænkelig ved at komme saa let om ved hele dette indgribende Spørgsmaal, at man lægger Afgørelsen i en enkelt Ministers Haand. Den højtærede Minister siger nu, at det var mærkeligt, at vi kun vil have Landdistrikter med, men derimod ikke Nabosognekommunerne. Det er, fordi det fremsatte Lovforslag kun omfatter Distrikter. Men jeg kan dog fortælle Indenrigsministeren, at der er under Opsejling Ændringsforslag til Landkommunalloven, som netop omfatter ikke blot Distrikter, men ogsaa Nabokommuner og Omlægning af Sognekommunerne i Forbindelse med Købstadkommuner. Der kommer det ønskede Ændringsforslag, naar vi en Gang naar saa langt; det skal nok komme, men alt til sin Tid og paa sin Plads. Jeg kan godt se, at der maa være Tilfælde, hvor en Indenrigsminister maa gaa imod en anden Indenrigsministers Afgørelse, dette skal jeg ikke bestride, men jeg maa alligevel sige, at hvis man i Administrationen gaar en alt for bugtet Linie, maa Administrationen og den enkelte Minister være klar paa, at saa vil der komme en voldsom Protest ude fra Befolkningen. Den ønsker nemlig ikke en bugtet Linie i Administrationen,

en vilkaarlig Kastén-Bold med Interesser, som de lever i og er knyttet til. Her kan en bugtet Linie medføre saa store Forskydninger, at Befolkningen som Helhed føler sig ikke blot ilde berørt, men ogsaa økonomisk ramt. Det har været nævnt under Forhandlingerne, at man havde Ret til at stille et særligt Forslag om en Ændring af Indlemmelseslovgivningen. Ja, det har man jo altid, men med Hensyn til Udsigten til at faa noget ud af det vilde det have været betydelig bedre, hvis den højtærede Minister vilde være kommet med et Forslag, der kunde have været behandlet i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Derved kunde vi maaske have naaet et betydelig gunstigere Resultat end det, der i Øjeblikket er naaet. Jeg skal ikke sige mere, men blot slutte ligesom før med at anbefale at stemme for de af mig før nævnte Forslag og stemme imod det af mig ogsaa nævnte Forslag.

Indenrigsministeren (*Dahlgaard*):

Det er kun enkelte Bemærkninger, jeg skal gøre. Til det ærede Medlem Hr. Vagn Bro vil jeg gerne med Hensyn til de her inddragne Havnespørgsmaal sige, at Synspunkterne, hvorudfra disse afgøres af Trafikministeriet, har der, som oplyst, været Enighed om og Tilslutning til ogsaa fra Havnenes største Kunder, det danske Landbrug. Det, der herefter kan være Tale om at diskutere og kritisere, maa vel saa være konkrete Afgørelser i Henhold til de Synspunkter, der er fastlagt. Og der maa jeg sige, at denne Kritik har jeg ikke hørt begrundet i Enkeltheder; men det har maaske sin Aarsag i, at det ærede Medlems Parti, saa vidt mig bekendt, først har fremdraget dette Spørgsmaal og stillet deres Ændringsforslag for ganske faa Dage siden i Udvalget.

Hvis Venstre ønsker Oplysninger i denne Sag og havde ønsket det i Tide, vilde de sikkert have staaet til Raadighed, og Oplysningerne vil sikkert ogsaa staa til Raadighed, dersom der under Lovforslagets videre Behandling bliver Lejlighed til at drøfte dem. Der er ingen, hverken her i Salen eller i Regeringen, der kan ønske højere Takster, end der er tvungende Grund for. Jeg skulde tro, at man under Sagens videre Forløb vil kunne faa alle fornødne Oplysninger frem, som viser, at de Synspunkter, alle har været enige om, ogsaa virkelig er blevet fulgt.

Til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt skal jeg sige, at naar han her vil